

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Discurs del rector de la Universitat
de València, prof. Dr. Esteban Morcillo,
en l'acte acadèmic de lliurament de la
Medalla de la Universitat de València a la
prof. Dra. Carmen Alborch Bataller

València, 23 d'octubre de 2017

Són tantes les autoritats i personalitats que ens acompanyen en aquest acte que em permetran que haja abreuïat la salutació i agraïment institucional a totes i tots vostès, així com a les persones que ens segueixen a través de la plataforma audiovisual de la Universitat.

Siguen vostès benvingudes i benvinguts a aquest espai emblemàtic de la Universitat de València, la casa de totes i tots.

Una Universitat que té els seus orígens en la voluntat del poble valencià de crear una institució que recollira les escoles disperses per la ciutat, i fes efectiu el somni de la societat d'erigir a València un Estudi General que contribuïra al progrés de la nostra ciutadania i territori.

Així ho ha fet al llarg de més de cinc segles. Impartint docència, generant investigació i difonent la ciència i la cultura. Esdevenint una illa de llibertat, de pensament crític i d'intercanvi d'idees. Fins i tot en els temps més foscos de la nostra història que molts de vosaltres conegueu ben bé.

Temps en els quals, malgrat la repressió i la persecució de les idees, sofertes en carn pròpia per insignes membres de la nostra comunitat universitària, la NAU, la nostra antiga Universitat, ha estat un vaixell que ha navegat al llarg dels segles amb el rumb fixat en el futur de la nostra societat.

Senyores i senyors, els done la benvinguda a aquest singular espai, teatre acadèmic, que ja va ser esmentat pel literat del barroc valencià Joan Baptista de Valda com un marc de solemnes debats i actes públics de transcendència comparable a les principals universitats del seu temps.

La nostra és una Universitat erigida, *sapientia aedificavit*, al llarg dels temps per milers de persones, homes i dones.

Al costat i sobre les paraules de Francesc Eiximenis que presideixen aquest Paranimf estan escrits, amb lletres d'or, els noms d'insignes personalitats de les arts i les ciències valencianes.

Junt a eixos noms, moltes altres persones, gairebé anònimes, han contribuït al progrés de la nostra societat.

I és just reconèixer-los.

Així, recentment, la Universitat ha incorporat a la galeria de retrats que cobreixen les parets d'aquest Paranimf, el quadre que representa a la Dra. Olímpia Arozena, primera dona en ser investida Doctora per la Universitat de València.

Una dona pionera, i com totes les pioneres, han d'eixir del seu llarg silenci per recordar a la societat que la lluita per la igualtat i el progrés és constant i cal recordar les seues històries de compromís i dedicació.

La Medalla de la Universitat de València és una distinció honorífica que s'atorga en raó dels rellevants mèrits o serveis prestats a la Universitat.

Aquesta distinció és concedida pel Consell de Govern, com han assenyalat tant la Il·lustríssima senyora Secretària General com el professor Javier De Lucas.

En aquest acte acadèmic correspon, previ al lliurament de la distinció, la *laudatio*, l'exposició detallada dels rellevants mèrits que concorren en la persona distingida per la Universitat.

Vull agrair al catedràtic de la Facultat de Dret, professor doctor Javier de Lucas, la seua brillant i sentida exposició dels nombrosos mèrits i vessants que concorren en la persona de Carmen Alborch.

Tasca difícil en la mesura en què la doctora Alborch és una personalitat pública àmpliament coneguda, un símbol reconegut de la lluita per la igualtat i en la difusió de la cultura, però alhora és una personalitat polièdrica en el sentit de les múltiples vessants que ha conreat al llarg de la seua dilatada trajectòria universitària i acadèmica, política i cívica.

Professor de Lucas, enhorabona pel vostre esplèndid discurs i gràcies per la vostra participació en aquest acte.

Agraïment que vull estendre a la Sra. Degana de la Facultat de Dret, professora Mª Elena Olmos, i al Sr. Director del Departament de Dret Mercantil 'Manuel Broseta Pont', professor Francisco González, que han integrat tots dos la comissió d'acompanyament establerta en el protocol d'aquest acte.

Un acte acadèmic en què s'han posat de manifest els rellevants mèrits, en intens i extens, que concorren en la nostra homenatjada, i especialment han pogut apreciar com ha destil·lat una erudició i coneixement que la fan mereixedora de les més altes distincions acadèmiques.

Moltes persones, des de la dècada dels anys huitanta, han vist en Carmen Alborch una icona del que significava el feminisme contemporani, de la dona treballadora i pionera en obrir un espai propi per a les dones.

Una dona del seu temps, compromesa i lluitadora, realista i somniadora en construir un món més lliure i millor per a homes i dones.

És per això que hui, en el lliurament de la seua Medalla a la doctora Carmen Alborch, la Universitat de València està reconeixent també, simbòlicament, a tota una generació de dones pioneres que des del seu treball i reivindicacions han contribuït a que el nostre món siga hui un poc més igualitari, un poc més just.

Adés he assenyalat la polifacètica personalitat de Carmen Alborch, perquè existeix una Carmen Alborch universitària i acadèmica, gestora universitària i pública, persona política en el millor sentit de la paraula, una Carmen Alborch escriptora però sobre tot això una Carmen molt humana, amiga, pròxima i íntima.

Però totes elles són una mateixa: una dona amb uns valors d'honestedat insubornable i amb una voluntat de progrés i transformació social infatigable.

Per sempre romandrà la seua obra universitària i el seu paper com a primera dona directora del Departament de Dret Mercantil de la nostra Universitat, i com a primera dona degana de la històrica Facultat de Dret de la Universitat de València, un dels centres constituents de la institució en 1499.

Això ha estat la seua contribució a eixa universitat pública, valenciana i de qualitat ja en el marc de la democràcia reinstaurada.

I la seua tasca en la vertebració cultural de la nostra autonomia en eixes primeres passes d'una Generalitat Valenciana que aniria incrementant les seues competències al llarg dels anys posteriors.

Els somnis, els anhels i les il·lusions d'una generació erigits en la recuperació de les institucions del nostre autogovern i la construcció de les seues estructures pròpies.

D'entre elles, l'Institut Valencià d'Art Modern, l'IVAM, és des de finals del passat segle, una institució cultural de prestigi internacional, reconeguda i prestigiada mercè al treball de Carmen Alborch.

El món de la cultura ha de reconèixer la seua tasca i l'obertura de nous espais expositius que ens permeteren recuperar les avantguardes que caracteritzaren el nostre territori en les primeries del segle XX.

Hui reconeixem, també, la tasca de la Carmen Alborch política de projecció estatal, membre dels poders executiu, com a Ministra de Cultura, i legislatiu, tant al Congrés dels Diputats com al Senat.

Una trajectòria distingida mostra del seu compromís cívic, dels seus valors democràtics, de la seua voluntat transformadora de la societat.

Uns valors i compromisos que es troben també en la seua obra literària, premiada, traduïda a diversos idiomes, amb nombroses edicions, ben acollida pels lectors i lectores.

Molt Honorable President, autoritats, senyores i senyors, la Universitat de València ha lliurat hui la seua Medalla a la doctora Carmen Alborch, egressada i professora d'aquesta casa, en virtut dels seus rellevants mèrits acadèmics, per la seua lluita per la igualtat efectiva entre homes i dones, per ésser una pionera en la gestió universitària, pel seu compromís cívic i vàlua en la gestió pública, pel seu destacat impuls de les arts i la cultura i la seua exquisida producció literària.

Que el seu exemple ens servisca a totes i tots per continuar avançant per eixa sendera de llum, emprant les paraules del poeta de Burjassot, que ens ha de conduir a trencar sostres i eliminar barreres fins assolir una societat més justa i harmoniosa que visca en llibertat i igualtat.

Eixos mateixos valors formen part d'aquesta Universitat.

Es també moment per tant d'agrair el magnífic treball desenvolupat per la Unitat d'Igualtat i l'Institut Universitari d'Estudis de la Dona i per diversos grups i comissions que treballen per millorar la nostra institució comptant amb el suport de tot el conjunt de la comunitat universitària.

Benvolguda Carmen, moltes gràcies pel teu treball, valors, compromís i exemple.

Ben merescudament t'hem lliurat aquest reconeixement d'una institució que és la teua, que és ta casa.

Un reconeixement de les teues companyes i companys que s'honoren d'haver compartit amb tu lluites i experiències, i que hui, en aquest acte, refermen, refermem, una vegada més, els valors i compromisos de la Universitat de València en fer una societat millor, més igualitària i més justa, més lliure i més culta.

Moltes gràcies.

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA